

SÜHA OĞUZERTEM • Eleştirirken

SÜHA OĞUZERTEM 14 Şubat 1960'ta Ankara'da doğdu. Heybeliada İlkokulu'ndan sonra Kadıköy Anadolu Lisesi'nde okudu. Lisans eğitimini Boğaziçi Üniversitesi İngiliz Dili ve Edebiyatı Bölümü'nde tamamladı. Indiana Üniversitesi Karşılaştırmalı Edebiyat Bölümü'nden yüksek lisans ve doktor derecelerini aldı (1994). 1998-2007 yıllarında Bilkent Üniversitesi Türk Edebiyatı Bölümü'nün yüksek lisans ve doktora programlarında dersler verdi. 2008-2015 yıllarında İstanbul Bilgi Üniversitesi Karşılaştırmalı Edebiyat Bölümü'nde çalıştı. Bir süre Yüksek Lisans Programı ile Türk Dili Birimi'nin direktörlüğünü üstlendi. 2015 Eylül'ünde kendi arzusuyla emekli oldu. Ağırhklık olarak edebiyat kuramları, karşılaştırmalı edebiyat, eleştiri, roman, yazılı anlatım ve edebiyat eğitimiyle ilgilendi. Modern Türkçe edebiyatla ilgili eleştirel metinleri çeşitli dergi ve kitaplarda yayımlandı. Yaşar Kemal, Sait Faik Abasıyanık ve Leylâ Erbil'le ilgili sempozyumların bildirilerini yayına hazırladı. Işık ile Bahar'ın babası.

İletişim Yayınları 2632 • Edebiyat Eleştirisi 63

ISBN-13: 978-975-05-2432-5

© 2018 İletişim Yayıncılık A. Ş. (1. Basım)

1. BASKI 2018, İstanbul

YAYINA HAZIRLAYAN Yalçın Armağan

KAPAK Suat Aysu

UYGULAMA Hüsnü Abbas

DÜZELTİ Remzi Abbas

DİZİN Berkay Üzüm

BASKI Ayhan Matbaası · SERTİFİKA NO. 22749

Mahmutbey Mahallesi, Devekaldırımı Caddesi, Gelincik Sokak, No: 6/3
Bağcılar, İstanbul, Tel: 212.445 32 38 • Faks: 212.445 05 63

CILT Güven Mücellit · SERTİFİKA NO. 11935

Mahmutbey Mahallesi, Devekaldırımı Caddesi, Gelincik Sokak,
Güven İş Merkezi, No: 6, Bağcılar, İstanbul, Tel: 212.445 00 04

İletişim Yayınları · SERTİFİKA NO. 10721

Binbirdirek Meydanı Sokak, İletişim Han 3, Fatih 34122 İstanbul

Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58

e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

SÜHA OĞUZERTEM

Eleştirirken

Modern Türkçe Edebiyat
Üzerine Yazılar

Biricik Evrim Alataş'ın anısına...

İÇİNDEKİLER

TEŞEKKÜR	9
Sunuş - YALÇIN ARMAĞAN	11

BİRİNCİ BÖLÜM

Yazarın İzi

Sait Faik'in Ütopycı Poetikası ve Türkçe Kurmacanın Lirik Dönüşümü	21
Geçmişten Geleceğe Yaşar Kemal	39
"En Soylu Vahşi": Balıkçı'nın Yaşam Yazısının Bugünkü Anlamı	57
Kaybolmayan Yazar: Leylâ Erbil'in Özgünlüğü, Özgürlüğü	89

İKİNCİ BÖLÜM

Metnin Gizi

Karakterin Sıfır Derecesi: Sodom ve Gomore'de Aşk, Ahlak ve Millilik	121
Taklit Aşklardan Taklit Romanlara: Genel Kadın Yazarlığı	183

İktidarı Öven Galip: Modernist Roman(s)ımızın	
Çerçevesi ve Ödipal Anlatının Sınırları	207
Modern Edebiyat ve Abdülhak Şinasi Hisar'ın	
Sözlü Yazı Serüveni	241
Romanının Kahramanı Fahim Bey	259
Kayıp Yazarın İzi, Elias'ın Gizi	269
Ali Teoman'ın El Çabukluğu	285

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Tanpınar'ın Gizemi

Narsisizmin Kurmacaları:	
Ahmet Hamdi Tanpınar'ın Öykülerinde	
Metafizik ve Psikoseksüel Çatışmalar	305
Hasta Saatler Bozuk Sıhhatler:	
<i>Enstitü</i> Sorununa Babasız Bir Yaklaşım	319
Gizemli Bir "Yaz Gecesi"nde Freud, Joyce ve Tanpınar	343
Psikanalitik Eleştiri ve Tanpınar'ın Metinleri	367
<i>Huzur</i>'u Mazmunlarıyla Okumak	383
DİZİN	395

TEŞEKKÜR

Annem, babam, babaannem, ablam, eski eşim, çocuklarım, teyzelerim, kuzenlerim, yeğenlerim, öğretmenlerim, hocalarım, meslektaşlarım, öğrencilerim, arkadaşlarım, yoldaşlarım... O kadar şanslıy(d)ım ki hayatta.

Yalçın Armağan bu kitabın editörlüğünü üstlendiğinde gereksiz bir işe kalkışıyor diye düşünmüştüm. Beni “kitapsız eleştirmen” statüsünden kurtarmaya karar vermişmiş meğer değerli hocamız. Yazıları buldu, seçti, düzeltti, sundu.

Ve Tanrı ideal editörü yarattı: Y.A.

* * *

Bu kitabı bir tanecik yoldaş Evrim Alataş'ın eşsiz hatırasına ithaf ediyorum.

Mevcudiyetine müteşekkiriz Evrim.

Elini o kadar çabuk tutmayacaktın arkadaş.

S. O.

Sunuş

YALÇIN ARMAĞAN

İlk inceleme yazıları 1990'ların başında yayımlanan Süha Oğuzertem, aradan geçen yaklaşık otuz yılda hem hoca hem de önemli sempozyumların ve bildiri kitaplarının editörü olarak tanındı. Editörlüğünü yaptığı kitaplar bir yana, Őimdiye kadar "kitapsız" bir eleştirmen olarak kaldı. Bu durumun, sanırım, en önemli nedeni enerjisinin çoğunu öğrencilerine harcamasıydı. Verdiğı dersler ve bu dersler için harcadığı emeğın yanı sıra, elliye yakın tezin danıŐmanlığını üstlendi. Bu tezlerin bir kısmı kitaplaŐtı, bazıları ödül aldı.

Berna Moran'la baŐlayıp Murat Belge ve Jale Parla ile devam eden Batı filolojisi kökenli akademisyenler, Türkiye'deki eleştiri alanına ağdaŐ yaklaŐımları kazandırarak saygın bir yer edindiler. Süha Oğuzertem de, ilk bakıŐta, bu grubun içinde değerlendirilebilir. İngiliz dili ve edebiyatı öğreniminin ardından yurtdıŐında karşılaştırmalı edebiyat alanında doktorasını tamamlayan Oğuzertem, tıpkı Moran, Belge ve Parla gibi meseleleri geleneksel eğilime kapılmadan ele almıştır. İlk yazılarından itibaren referanslarının önemli bir kısmı, o dönemde Türkçeye çevrilmemiŐ teorisyenlerdir. Bahtin, Booth, Cohn, Frye, Hamburger, Havelock, Genette, Kernberg, Ong gibi isimlerin metinlerini Türkçeye taŐıyan kiŐilerden biridir Oğuzertem.

Bir eleştirmen olarak Oğuzertem'in yazılarındaki en belirgin özellik, klişeleşmiş yargılara itiraz etmesi, yerleşik algıyı sarsmasıdır. Yazılarının başında ele alınan konu hakkında belli başlı yorumlar özlü biçimde aktarılır, ardından bu literatürdeki yerleşik yargıların yanlışlığına işaret edilir. Abdülhak Şinasi Hisar'la ilgisi yazısında geçen soruyla özetlenebilir bu bakış: "Acaba öyle mi?" Örneğin Tanpınar'la ilgili bir yazısında o günün eleştirel durumunu şöyle değerlendirir: "Kırk yıl önce yazılmış ve öteden beri hep övülmüşse de, hakkında yazılanları okuduğumda *Saatleri Ayarlama Enstitüsü*'nün doğru dürüst anlaşılabilirdiği sonucuna varmakta güçlük çekiyorum". *Sodom ve Gomora* hakkındaki yazısında ise romanın yayımlandığı günden bu yana "millici" olarak yorumlanması hayretle karşılaşılır. Bu romanla ilgili millici klişesi, roman yakın okumaya tabi tutularak altüst edilir. Oğuzertem'in yazılarında yalnızca yazarlar, yapıtlar bağlamında yerleşik yorumlara değil, genel yargılara da itiraz edilir: "Ders kitaplarının söylediğinin tersine, edebiyat bir bütün değildir; hiçbir zaman da olmamıştır".

Eleştirel yönteminde Oğuzertem, psikanalitik kuramdan yararlırsa da, "Psikanalitik Eleştiri..." yazısında, metni bu yöntemle ele almanın yaratabileceği sorunlardan, yazıdaki ifadeyle "[muhtemel] yanılımlar"dan söz eder. Oğuzertem'e göre metni kurama uydurmak, edebiyatı kurama feda etmektir. Psikanalizden yararlandığı açıktır ama bu perspektif, metnin analizinin önüne geçmez; yorum metin merkezli kalmaya devam eder.

Oğuzertem'in eleştirel bakışının nirengi noktalarından biri psikanaliz ise diğeri de etikdir. Sait Faik hakkındaki yazısında belirttiği gibi, "Edebiyat, hayatlarımız üzerine düşünmemize katkıda bulunursa misyonunu yerine getirmiş demektir". Edebiyatın özerkliği açısından tehlikeli bir önermedir bu. Etik merkeze alındığı anda edebilik feda edilebilir. Oğuzertem, bir yandan edebiyata etik bir misyon yükler ama yapıtı ahlaki değerler sorgulamasına tabi tutup bir "erdemler ri-salesi" oluşturmaya kalkmaz. Metin merkezli eleştirinin sı-

nırları içinde kalır. İlgilenmeyi tercih ettiği yazarlarda da etiğin devrede olduğu aşikârdır. Sait Faik, Yaşar Kemal, Halikarnas Balıkcısı ve Leylâ Erbil etikle estetiğin etkileşimini önemsedikleri için Oğuzertem'in radarına takılmışlardır. Oğuzertem'e göre bu yazarlar "Sanatın hayattan ayrı tutulmasına zımnen direnmiş", "[g]ünümüzde neredeyse bir ideoloji haline gelmiş olan kurmacacılığa itiraz" etmiş, böylece "Edebiyatın kurmacayla, kurmacanın edebiyatla sınırlı olmadığı[nı]" göstermişlerdir.

Etik eleştirinin yazılardaki başka bir boyutu da, Oğuzertem'in öncelik verdiği yazarların doğayla kurduğu ilişkidir. Halikarnas Balıkcısı'nın doğaya verdiği değeri çözümlerken "En Soylu Vahşi..." yazısıyla ekoeleştirisinin Türkiye'deki ilk örneklerinden birini sunar.

Eleştiri anlayışının öne çıkan özelliklerinden biri de bazı postmodern anlatılara mesafeli durmasıdır. Postmodern anlatıda sıkça başvurulan oyunsuluk ya da metnin kendi üzerine kapanması gibi özellikleri "Kaybolmayan Yazar..." yazısında şöyle değerlendirir:

Postmodern sayılan metinlerin önemli bir kısmı, her ne kadar "tür sınırlarını aşma"yı benimsemişse de, aşar gibi yapsa da, genelde kurmacanın imgesel dünyası içinde kalır. Bütün dünya sözümona "romanlaştığı" için, edebiyatın, hakikat düzlemine müdahale şansı güya ortadan kalkmıştır. Bu bakımdan, postmodernizm içindeki kuvvetli bir eğilim, kapitalist modernitenin "sonrası" olamamıştır. Özellikle de artık "ben" denemediği için, bu postmodernler, kendilerine bakamamış ... gerçekçi, kişisel, kanırtıcı yaklaşımı benimsemekten kaçınmış, klasik kurmacanın "uydurmacı" mantığına yüzeysel itirazlarda bulunmakla yetinmişlerdir.

Onun bu tarz postmodernistlere itirazı kişisel tarihi açısından şaşırtıcı bulunabilir. Akademik eğitim almaya, yazmaya başladığı dönemde postmodernizm yükselişindedir. Dolayısıyla tarihsel etkiye kapılmanın sonucunda, postmodernizmden yana bir tavır alması beklenebilirdi. Bu tür edebiyata mesafeli

durmayı tercih eden Oğuzertem, postmodernist metinleri analiz etmekte ne denli mahir olduğunu Ali Teoman'la ilgili yazısıyla gösterir. “Kayıp Yazarın İzi...” yazısında görülebileceği gibi, neredeyse kimsenin ilgilenmediği bir oyunun peşine düşmüş, oyunsuluğun belirleyici olduğu edebi bir süreci ustalıklarla çözümlenmiştir.

Oğuzertem'in yukarıda dile getirdiğim eleştirel yaklaşımındaki psikanaliz, etik ve ekoeleştirici perspektiflerinin yanına Marksizm, feminizm ve Türkiye'de (hâlâ) az bilinen anlatıbilimi de eklemek gerekir.

* * *

1990 ile 2014 arasında yayımlanan 16 yazıyı kronolojik olarak sıralamayıp tematik açıdan üç bölüme ayırdım.

“Yazarın İzi” başlıklı birinci bölümündeki Sait Faik, Yaşar Kemal, Halikarnas Balıkcısı ve Leylâ Erbil'le ilgili yazıların ortak yanı, yazarlar hakkındaki kuşatıcı metinler olması. Bunun yanı sıra bu yazılarda, yukarıda sözünü ettiğim etik boyut açık biçimde görülebilir.

“Metnin Gizi” başlıklı bölümdeki yazıları kendi içlerinde ikiyi ayırmak mümkün. Yakup Kadri, Ahmet Altan ve Orhan Pamuk hakkındaki yazılarda metinlerle ilgili klişelere ya da metindeki sorunlara işaret ediliyor. Bu üç metnin gizleri çözülürken Oğuzertem'in yukarıda belirttiğim, etikten feminizme kuramsal çerçevesinin boyutlarının devrede olduğu görülüyor. Bu yazıların ardından gelen Abdülhak Şinasi Hisar ve Ali Teoman yazılarında ise metin analizi öne çıkıyor.

Kitabın “Tanpınar'ın Gizemi” başlıklı son bölümünde Tanpınar eleştirileri bir araya getirildi. Oğuzertem'in geleneksel Tanpınar yorumlarını bir yana bırakıp yazarı modernist estetik çerçevesine yerleştirdiğini belirtmek gerekir. Ayrıca ilk yazılarının “Tanpınar'ın yeniden keşfedilmesi” sürecinin öncesine ait olduğu da hatırlatılmalıdır.

Yazıların yayıma hazırlanma sürecinde ilk hallerine sadık kaldı. Yalnızca imla, noktalama ve referans sisteminde standart sağlamak amacıyla küçük değişiklikler yapıldı. Yazılarda cüm-

le yapıları değiştirilmedi; yalnızca bazen anlamı daha net ifade edebilecek sözcükler tercih edildi. Oğuzertem iki yazıya “Ar-dından” başlığıyla birer not ekledi. Bu notlar, yazarın eleştirel-liğinin yalnızca başkalarının metinlerine yönelik olmadığını, eleştirinin özeleştirelilikle sürdürülebileceğini gösteriyor.

Münekkit, bîtarafılığı da serbestisine muhalif olduğu için kabul edemez.

– NURULLAH ATAÇ, "Münekkit Hakkında" (1922)

BİRİNCİ BÖLÜM

Yazarın İzi

Sait Faik'in Ütopyacı Poetikası ve Türkçe Kurmacanın Lirik Dönüşümü

Edebi eserler, insanı yeni ve mesut, başka iyi ve güzel dünyaya götürmeye,
kurmaya yardım etmiyorlarsa neye yararadı?

- "Kriz" (Kumpanya)

Edebiyat, hayatlarımız üzerine düşünmemize katkıda bulunursa misyonunu yerine getirmiş demektir. Bu neredeyse kaçınılmaz görevimizde okurlarına destek olan Sait Faik (1906-1954) edebiyatın hedefini fazlasıyla tutturmuştur. Bu nedenle, Sait Faik'in eserlerinin 20. yüzyıldaki Türkçe kurmacada önemli bir dönüm noktası oluşturduğu sıkça ve isabetle kaydedilmiştir. Evvelce edebiyattan dışlanmış insanları eserlerine dahil eden Sait Faik empati ufkumuzu genişletmiştir. Öykülerini okuduğumuzda, içinde yaşadığımız doğanın değerinin farkına varmayı öğreniriz. Yaşadığımız çevrenin bizim için taşıdığı duygusal anlamı teyit eden bu öyküler, yer / mekân hissimizi tazeler. Sait Faik'in sanatçının rolünde gerçekleştirdiği demokratik dönüşüm, bizi modern dünyada yazarın işlevini yeniden değerlendirmeye sevk eder. Edebiyatı mağrur ve yüksek yerinden ederek biz ölümlülerin erişebileceği bir yerde konumlayan Sait Faik, herkese sanatla dolu hayatlar vaat ederken hem hayatta hem de sanata olan ilgimizi yeniler. İşte bu yüzden Sait Faik fenomeni, modern Türkiye'nin edebi ve kültürel tarihinde eşsiz bir yere sahiptir. Gelgelelim, eserlerinin yarattığı tarihsel ve kuramsal dönüşümün derin anlamı, eleştirel düzlemde daha iyi irdelenmelidir. Bu ise, 20. yüzyıldaki Türkçe edebiyat daha

derinlikli şekilde incelenmedikçe gerçekleşmeyecektir. Eleştirmenler sözünü ettiğim hususlarda belli bir mutabakat içinde görünse de, Sait Faik'in gerçek mirasını açığa çıkarmak, eserlerinin selefleri, çağdaşları ve haleflerinin kaleme aldığı çeşitli eserlerle daha geniş bir çerçevede kıyaslanıp değerlendirilmesiyle mümkün olabilir. Ancak, yazarın ölümünden günümüze kadarki zaman aralığı, özellikle de Sait Faik'in Türkiye toplumunda halen tutkulu bir okur kitlesi olduğu hesaba katıldığında, esaslı bir tarihsel perspektifin ortaya çıkmasını mümkün kılamayacak kadar kısadır.

Sait Faik'in hayranları her yıl mayıs ayının ikinci pazar günü, yazarın radikal hümanizmini kutlamak, sevgi etiğini ve doğa poetikasını anıp ondan yeniden öğrenmek üzere, hayatının büyük bir kısmını geçirdiği Burgazada'da toplanır. Anma töreni niteliğindeki bu toplantılar, 1977'den bu yana kimi zaman iki yüzü aşkın kişinin katılımıyla düzenlenmektedir. Adaya giden öğretmenlere çok sayıda lise öğrencisinin eşlik ettiği 16 Mayıs 1999'daki anma toplantısı da yine böyle geniş katılımlı olmuş ve bu etkinliklerin fedakâr düzenleyicisi Perihan Ergun'un ifadesiyle bir miting görüntüsünde gerçekleşmişti. Her yıl düzenlenen bu toplantılar aynı zamanda Türkiye'nin en saygın öykü ödülünün sunumuna da sahne olmaktadır: Sait Faik Hikâye Armağanı. 1955'ten bu yana verilen bu ödüle layık görülmeğe yazarlar için büyük bir onur vesilesidir. Her yıl özellikle mayıs ayında edebiyat dergilerinde yer bulan, çoğu anma niteliğindeki önemli sayıda yazı da Sait Faik'in Türkçe edebiyattaki kalıcı öneminin bir diğer göstergesidir. Bu gelenek, gazete ve dergi sayfalarının birkaç ay boyunca dönemin önemli edebiyatçılarının Sait Faik üzerine yazdığı anma niteliğindeki yazılarla dolduğu 1954'ten bu yana sürmektedir. Sait Faik konulu ilk yazı ve şiir derlemesi, tanınmış edebiyat tarihçisi ve eleştirmen Tahir Alangu tarafından 1956 yılında yayıma hazırlanmıştır. Sait Faik'in ölümünden sonraki iki ay içinde yayımlanan yüze yakın yazı ve şiirin yer aldığı bu derleme, Türkiye edebiyat tarihinin bu acılı anını etkili bir şekilde yâd eder. Sait Faik'in süregiden itibarının diğer bir göstergesi de, Muzaffer Uyguner'in

hazırlayıp 1983'te yayımladığı Sait Faik eserleri bibliyografyasındaki kayıt sayısıdır; bu bibliyografyada beş yüze yakın kayıt yer almaktadır (Uyguner 51-70). Sait Faik'in eserleri üzerine yazılmış kitap, tez, tanıtım, anma yazısı ve şiirlerden oluşan bu bibliyografya, bugün biraz eskimiş olmakla birlikte, Türkçenin seçkin edebiyatçılarının etkileyici bir geçit töreni gibidir. Türkiye'nin en önemli şairi Nâzım Hikmet, öncü romancılarından Yaşar Kemal, önemli oyun yazarlarından Haldun Taner ve başka birçok yazar ve şair, derinlikli yorumları ve kayda değer dizeleriyle Sait Faik'i anmıştır. Birkaç kez başbakanlık yapmış olan devlet adamı ve şair Bülent Ecevit de Sait Faik üzerine bir yazı kaleme almıştır. Sait Faik üzerine hazırlanan daha yakın tarihli bir başvuru kitabında ise, on sekiz kitap ve on dört teze atıfta bulunulmuş (Ergun ve Kutlu 33), Türkiye'nin önde gelen edebiyatçılarıyla yapılan bir ankette Sait Faik zamanımızın en önemli öykü yazarı seçilmiş ve Cumhuriyet döneminin en seçkin yazar ve şairlerinden ilk beşi arasında yerini almıştır ("Yetmiş Beş Yıldı...").

Sait Faik'i yazıyla onurlandırma geleneği bugün de gerek düzenli aralıklarla yayımlanan anma niteliğindeki kısa yazılarla (örn. Akova), gerek daha kapsamlı incelemelerle (örn. Erbil, Fethi Naci, Oktay) sürmektedir. Tanınmış şair, kurmaca yazarı ve eleştirmenlerin değerlendirmeleri, Türkiyeli okurların Sait Faik'e duyduğu büyük sevgi ve saygının yakın gelecekte de süreceğini düşündürür. Hâl böyleyken, Sait Faik'i anlaşılmamış bir yazar saymak doğru olmayacaktır. Pek sık rastlanmayan bu durumu, okurlarının sevgili yazarlarından aldıklarını geri verme gayretleri olarak yorumlamak yerinde olur. Yine de şunu belirtmek gerekir ki, Muzaffer Uyguner ve Talât S. Halman gibi kendilerini bu işe veren yazar-yayımcılar olmasaydı, Sait Faik'in potansiyel okurlarına ulaşması pek kolay olmazdı. Uyguner, Sait Faik üzerine birçok yazı ve kitap kaleme almanın yanı sıra, yazarın geride kalan yazılarını da yayıma hazırlamıştır. Talât S. Halman ise, farklı kuşaklardan çevirmenlerin, Türkiye'nin bu çok sevilen yazarını İngilizce okuyan dünyanın tanıması için birden fazla kez seferber olmasına sezgisiyle öncülük

etmiştir. Bu kadar çok sayıda okur, yazar, eleştirilen ve çevirmenin Sait Faik'in adı etrafında bir araya gelmesi ünlü bir anekdotu akla getiriyor. Sait Faik bir keresinde elli sene sonra hiç olmazsa beş altı öyküsünün ilgi görüp görmeyeceğini merak eder. Ama her zamanki tevazusuyla, böyle bir kahlımlık beklentisinin ölçüyü kaçıran bir istek olduğunu hissetmiştir (Erbil 62). Yazar, Türkiyeli okurlar konusunda kuşkusuz haksız çıkmıştır. İngilizcede ikinci öykü derlemesinin yayımlanmış olması ise öngörüsüne daha da ters düşmektedir. [Maureen Freely ile Alexander Dawe'in çevirdiği *A Useless Man* (Lüzumsuz Adam) adlı üçüncü bir derleme 2014'te Archipelago Books tarafından yayımlanmıştır.]

Türkçede ilk kez 1936-1954 yılları arasında yayımlanmış öykülerin yer aldığı bu derleme, Sait Faik'in kısa fakat verimli yazarlık kariyerinin neredeyse tamamını kapsamaktadır. Buradaki metinler, yazarı, en az Halman'ın İngilizcede *A Dot on the Map* (Haritada Bir Nokta) başlığı altında yayımlanan seçkisi ölçüsünde temsil etmektedir. Burada yer alan öyküler kadar mahkeme röportajları da Sait Faik'teki süregelen temaların çeşitlendirmeleri olarak okunabilir –yeryüzünde sevgi, adalet ve ütopyacı bir ahenk özlemi. Bu iki seçkide yaygın biçimde göze çarpan bir özellik de, Sait Faik'in, anlatım yalınlığı ile çağrışım derinliğini genelde “ lirik düzyazı ” diye nitelenen biçimde buluşturan ayrıcalıklı düzyazı üslubudur. Bu derlemedekiler, bir bütün olarak, Sait Faik'in girift dramatik olay örgüleri yaratmaktan çok tek tek karakterleri betimlemedeki eşsiz yeteneğini ortaya koymaktadır. Yazarın gücünün bu doğrultuda yoğunlaşması, onun en verimli ve yetkin olduğu türün, yani kısa öykünün de asıl etkili olduğu alanı tanımlamaktadır. Bu seçki, Sait Faik'in eserlerinin tematik, biçimsel ve biçimsel özelliklerini çokça gözlemlenebilir fırsatı da vermektedir. Eserlerinin bu veçhelerini incelemeyen, onun Türkçe kurmacada gerçekleştirdiği devrimi ve bu devrimin, bazılarını burada inceleyeceğim geniş kapsamlı edebi ve kültürel içerimlerini layıkıyla yorumlamamız mümkün değildir.

Sait Faik'in eserlerinin (oto)biyografik boyutu ile edebi tür-